

ud fra, at de fleste af Medlemmerne er saa flittige, at de kan overkomme dette Arbejde, men jeg vil dog tro, at en grundig Udvalgsbehandling ikke er ufornøden.

Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds fandt det noget ejendommeligt, at den højtærede Justitsminister i sit Forslag udtrykkelig havde paabudt, at der i Landkommunerne skulde vælges een, i Købstæderne to Kvinder ind i Værgeraadene. Jeg tror, det er udmærket, at den højtærede Justitsminister har paabudt dette. Jeg tror, at det er aldeles rigtigt, at der er Kvinder med, og vel ved jeg, at man kan faa Kvinder med gennem det første Stykke, om Værgeraadenes Sammensætning, hvor der tales om at vælge en Lærer eller Lærerinde, men jeg tror ogsaa, at der ikke er alt for stor Tilbøjelighed til at vælge Kvinder, og jeg ved, at Kvinder i Almindelighed ikke har saa megen Lyst til at komme frem i det offentlige Liv, saa jeg tror, det er godt, at det er paabudt, at der skal være een Kvinde med dér. Det kan jeg i alt Fald godt stemme for.

Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) ankede over, at man havde bevaret Jurister og Læger og Lærere for Købstædernes Vedkommende samt Lærer eller Lærerinde i Landværgeraadene. Han mente, at det vilde være muligt at faa Sagkundskaben med uden dette, og at det at tage dem med vilde give Loven et mindre folkeligt Præg. Det kan jeg ikke erkende. Der kan meget vel være folkeligt anlagte Læger og Jurister, og jeg mener i alt Fald, at Loven er af en saa omfattende Karakter, at det er nødvendigt, at Sagkundskaben er repræsenteret her.

Med Hensyn til Valgmaaden var det ærede Medlem meget misfornøjet med Justitsministerens Stilling. Jeg skal dertil sige, at jeg kunde i og for sig ogsaa godt give Tanken om de direkte Valg min Tilslutning; men den højtærede Justitsminister har fremsat saa gode Grunde for at forlade Kommissionens Forslag om direkte Valg, at jeg kan bøje mig derfor; og for øvrigt er det jo en Sag, man kan behandle i Udvalg.

Det Punkt, som for mig er Hovedpunktet, er den store Forandring og Fremgang, der er sket fra Loven af 1905, idet de lokale Værgeraad har faaet en saa afgørende Myndighed. Om ikke der var sket andre Forandringer gennem Revisionen af Loven af 1905, vilde denne Forandring for mig være fuldkommen tilstrækkelig til, at jeg vilde glæde mig over Lovforslaget og finde Forandringen det Arbejde værd, som man har haft og faar med at gennemføre den. Jeg synes, at det er saa aldeles nød-

vendigt, at de lokale Værgeraad faar denne Myndighed. Man har set Gang paa Gang, hvor lang Tid det tager, naar Sagerne indsendes fra Værgeraadene til Erklæring til Overværgeraadet, og man har set Tilfælde, hvor Overværgeraadet er gaaet imod et lokalt Værgeraad paa et afgørende Punkt, f. Eks. angaaende Fjernelsen af et Barn fra Hjemmet. Overværgeraadet kan umuligt være saa godt kendt med de stedlige Forhold som de lokale Værgeraad, og derfor mener jeg, at det er udmærket, at disse faar den Myndighed, som dette Lovforslag giver.

Ogsaa Afgørelsen af et andet Spørgsmaal er jeg meget glad for, det er, at man giver de lokale Værgeraad Ret og Pligt til at undersøge og kontrolere Forholdene omkring i Børnehjemmene i deres Kredse. Jeg tror, det er godt, at der kommer mere Lys og Luft ind i Børnehjemmene; jeg gaar ud fra, at disse alle har de bedste Forstandere og Forstanderinder, som kan faas, men i saa Tilfælde vil det jo kun være en Glæde for disse Forstandere og Forstanderinder at vise deres Børn og Børnehjem frem til Værgeraadene; og skulde der være en enkelt blandt dem, som ikke har rent Brød i Posen, om jeg saa maa sige, er det kun godt, at Værgeraadene nu faar Ret og Pligt til at undersøge Forholdene dér. Det er en Forbedring, jeg glæder mig meget over.

Jeg er enig med det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds om, at paa et vist Punkt giver man Overværgeraadet noget for stor Kompetence, nemlig i § 30, 2det og 3die Stykke. Jeg kunde dog ønske, at der var en Appellinstans; for det er jo saaledes nu, at paa de Omraader, hvor Overværgeraadet kan underkende de lokale Værgeraads Mening, er der, saa vidt jeg kan se af Lovforslaget, ikke givet nogen Appellinstans. Det haaber jeg, vi gennem en Udvalgsbehandling kan opnaa. Der er i disse Dage kommet et grelt Eksempel frem for mig, hvor Overværgeraadet efter min Mening har handlet ret uforsvarligt overfor et lokalt Værgeraads Kendelse. Dette kan formodentlig rettes.

Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds, som jeg betragter som en af Skaberne af dette Værk — derfor henvender jeg Ordet til ham —, var noget betænkelig ved Udgifternes Fordeling mellem Staten og Kommunerne efter dette nye Lovforslag. Jeg synes, at naar man læser Ministerens Motiver igennem, bliver Kommunerne ikke forfordelt. Jeg kan med Glæde tiltræde Fordelingen. Jeg kunde derimod aldeles ikke